

ADAM BLÁDE

Beast Quest

ZLATÁ ZBROJ

DRÁP

OPIČÍ MONSTRUM

albatros

Zvláštní díky patří Cherith Baldryové
Pro Rachel Leyshonovou

Přeložila Anna Vrbová

Beast Quest - The Golden Armour Claw, The Giant Monkey
Beast Quest is a registered trademark of Working Partners
Limited

Copyright © Working Partners Limited, 2008

Cover illustrations © David Wyatt, 2008

Inside illustrations © Orchard Books, 2008

Translation © Anna Vrbová, 2014

www.beastquest.co.uk

ISBN 978-80-00-03444-7

ZLATÁ ZBROJ
DRÁP
OPIČÍ MONSTRUM

ADAM BLADE

Albatros

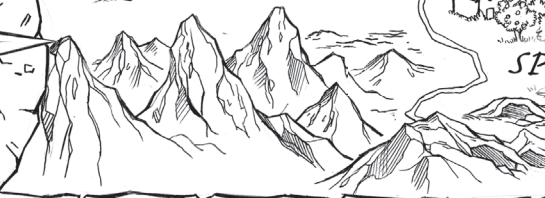
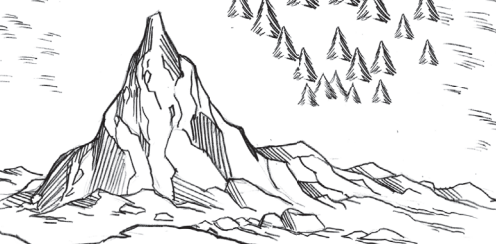
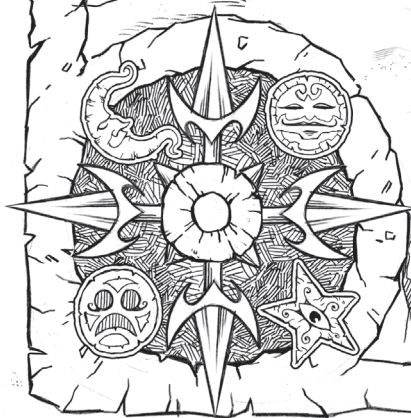
ZÁPADNÍ OCEÁN

STRAŠIDELNÝ
LES

RUBÍNOVÁ POUŠŤ

ŘEKA

SPIN

CENTRÁLNÍ
PLANINA

Avantia

NÁHORNÍ
PLANINA

PALÁC
KRÁLE
HUGA

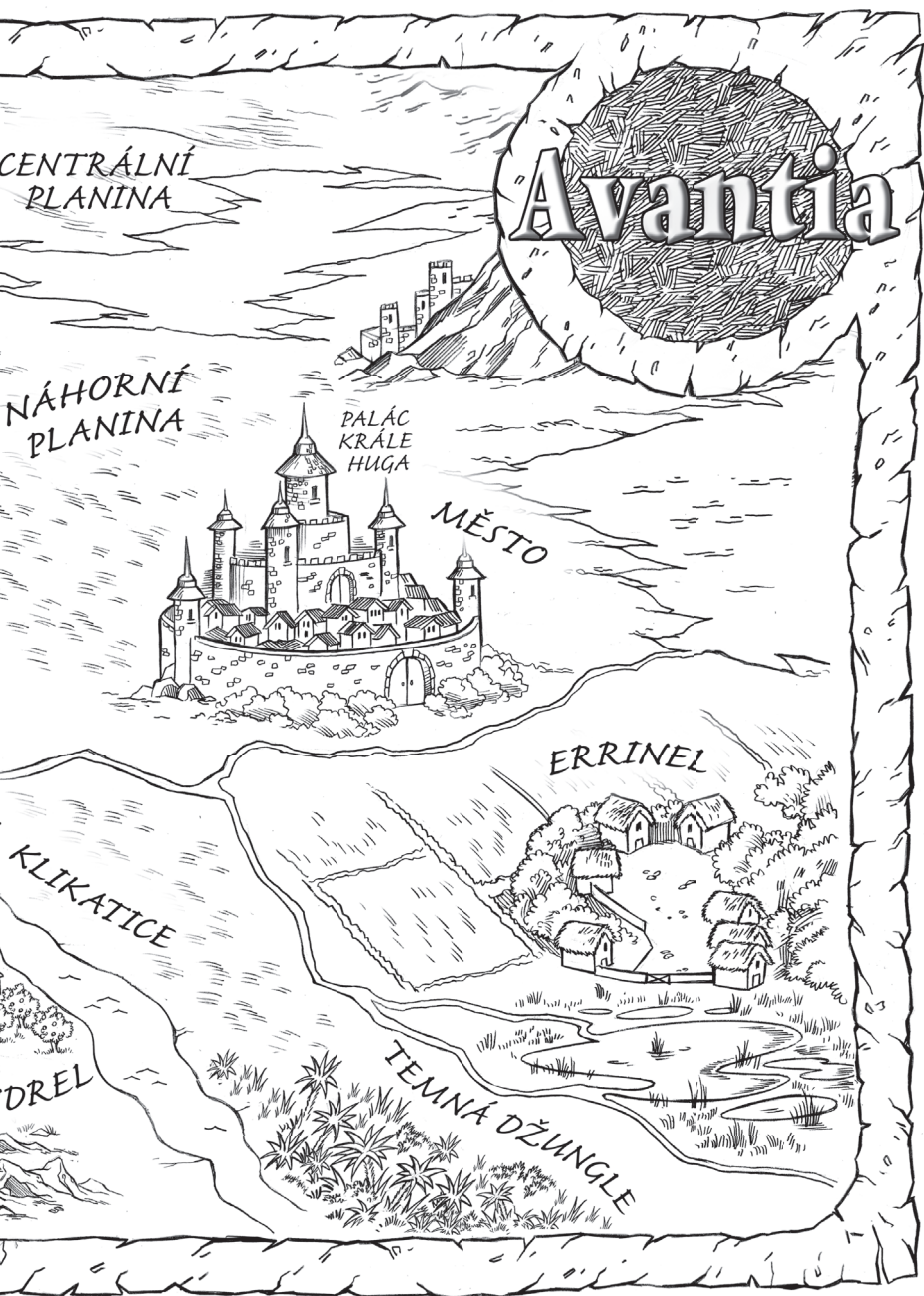
MĚSTO

ERRINEL

KLIKATICE

DŘEV

TEMNÁ DŽUNGLE

Mysleli jste, že jsem padl?

Doufali jste, že jsem byl přemožen a už o mně neuslyšíte?

Nic takového se nikdy nestane! Jsem temný čaroděj Malvel a navždy budu rozsévat strach v srdcích mužů a žen celé Avantie. Tohle království ještě zakusí mnoho zlého! A zvláště pak jeden chlapec – Tom.

Samozvanému hrdinovi se sice podařilo sejmout mou kletbu ze šesti avantijských netvorů, ale tím jeho boj zdaleka nekončí. Vřak brzy uvidíme, jak se on a jeho přítelkyně Elena vypořádají s další překážkou, kterou lidské síly nemohou překonat.

Naposledy šest avantijských netvorů vlivem mých kouzel zdívočelo. Kvůli Tomovi však opět zkrátli a jsou znovu schopni bránit království. Tentokrát jsem však stvořil šest neporazitelných stvůr se zlým srdcem, takže veškeré snahy o osvobození by byly marné: zákeřnou krakatici, opičí monstrum, dábelskou zaklínačku, ještěří stvůru, vládce pavouků a trojhlavého lva. Každý netvor hlídá část nejcennějšího pokladu Avantie, zlaté zbroje, která právoplatnému majiteli propůjčuje nadpřirozenou sílu. Brnění mám nyní ve své moci a za žádných okolností nedopustím, aby Tom jednotlivé části našel a opět mě přemohl. Podruhé se mu to nepodaří!

Malvel.

PROLOG

Bylo horko a dusno. Kupec si otřel čelo a zadíval se před sebe do hustého porostu pralesních stromů. Připomínaly mu zčernalé shnilé zuby. Z větví visely jako hadi silné liány.

„Opravdu tam musíme?“ zeptal se chlapec po kupcově boku.

„Neexistuje jiná cesta?“

„Už jsme kvůli rubínii procestovali stovky mil,“ připomněl kupec svému

pomocníkovi. „A v celé Avantii tohle ovoce nikde jinde neroste. Jen tady, v Temné džungli.“

„Ale copak tam nežijí nestvůry? Lidé to aspoň říkají,“ zašeptal chlapec.

Každý obyvatel Avantie slyšel o hrůzách, které Temná džungle ukrývá: o stvořeních, která člověka prostě zvednou ze země a slupnou jako malinu, i o rostlinách, jež náhodného chodce po dvaceti krocích udolají svými výpary. Do džungle se odvážil jen málokdo – a ještě méně odvážlivců se vrátilo zpět.

„To jsou jen pověry, které mají vyděsit slušné lidi,“ mávl rukou kupec.

„A je pravda, že má rubínie zázračné schopnosti?“ vyptával se chlapec.

Kupec přikývl. „Jediný ždibec sladké rudé dužiny dodá odvalu bojácnému a sílu slabému,“ odpověděl. „Bývá k vidění pouze na královských tabulích a její cena se vyvažuje rubíny.“ Pohlédl na mladého pomocníka. „Jestli ji však chceme natrhat, musíme být stateční. Rozumíš?“

Chlapec těžce polkl, ale přikývl.

Bok po boku vkročili do hvozdů. Světlo okamžitě potemnělo. Půda pod jejich nohama byla bažinatá a linul se z ní pach zahrávající vegetace. V korunách stromů kroužili a křičeli ptáci. Nad hlavami se jim klenuly jedovatě zelené listy obřích kapradin.

Kupec se rozhlédl po dužinatých pralesních rostlinách, které v provazcích splývaly ze stromů.

Voněly poněkud nahnile. Ze všech sil se snažil zapudit myšlenky na nestvůry a smrtelné výpary. Nemohl se však zbavit pocitu, že je něco sleduje.

Na zem se zřítila větev. Kupec se prudce otočil a bleskově vytasil nůž z pouzdra. Uviděl však jenom stíny.

Pokračovali v cestě. Za okamžik už se brodili odporně páchnoucím močálem. Řídké smrduté bahno jim dosahovalo až ke kolenům. Kupec musel pevně sevřít zuby, aby mu nedrkotaly. Kdo mohl vědět, jací ohavní tvorové na ně číhají pod hladinou?

Když se přebrodivili na pevnou zemi, chtělo se mu plakat úlevou.

„Nesmíme se nechat odradit,“ řekl.

Chlapec se vyhrabal z bažiny.

„Pijavice,“ zavzlykal. „Mám je všude!“

Kupec nožem odstranil pijavice z chlapcových holých kotníků. Pak se otrásl a udělal totéž se svýma nohama. Temná džungle bylo hrozné a páchnoucí místo. Už se nemohl dočkat, až odsud zmizí – ale nejdřív musel získat ovoce, kvůli kterému sem přišel.

Postupovali dál. Vypadalo to, jako by skvrny slunečního světla ukapávaly k zemi jako krůpěje jedu. Ve vrcholcích stromů nad nimi vřeštěly opice. Kupec měl pocit, že se jim vysmívají.

Vtom mezi kapradinami zahlédl shluk stromů se zelenými voskovými listy a s bohatými červenými plody. Srdce mu poskočilo.

Rubínie!

Kupec se vrhl k nejbližšímu stromu a úlevně se rozesmál.

„Pojď honem, chlapče!“ křikl za sebe. „Ovoce je zralé, jen ho očesat. Kde jsi?“

Otočil se přes rameno. Chlapec zmizel. Kupec se znepokojeně rozhlédl po mýtině. Něco bylo v nepořádku.

Z lesního podrostu se ozval šustivý zvuk – a pak hrozivý výkřik. Kupec ztuhl.

Najednou se z listí vymrštil zakroucený spár a vytrhl kupci ovoce z ruky. Obchodník zařval –

z větví na něj vyhlédla chlupatá tvář s krví podlitýma očima. Ohrnula rty a vycenila velké žluté zuby.

„Chlapče!“ křikl kupec. „Utíkej!“

Vtom mu pohled sklouzl k zemi a z toho, co tam uviděl, mu ztuhla krev v žilách. Mezi kapradinami viděl rozsápanou mrtvolu.

Kupec se pomalu otočil na netvora. Utíkat nemělo smysl. Vtom odkudsi vystřelil dlouhý, tlustý ocas se smrtícím drápem na konci a omotal se mu kolem pasu. Kupec zaječel.

Jeho křik se rozlehl po pralesní mýtině. A pak utichl.

KAPITOLA PRVNÍ

PŘECHOD PŘES ŘEKU KLIKATICI

Tom pobídl hřebce Bouřliváka směrem do vnitrozemí, dál od západního pobřeží. Elena seděla za ním, držela se ho kolem pasu a nemluvila. Šedivák, Elenin ochočený vlk, měkce klusal vedle nich. Boj s nestvůrnou krakaticí Zefou byl dosud tím nejtěžším, co zažili. Kdyby nebylo Seprona, obřího

vodního hada a ochránce
avantijských vod, pravděpodobně by
zlého netvora nikdy neporazili.

V Bouřlivákově sedlové brašně
ležela velkolepá zlatá přilba ve tvaru
orlí hlavy. Ta představovala první
část skvělého zlatého brnění, které
právoplatnému majiteli propůjčovalo
nadpřirozenou moc. Kdysi zbroj
patřila Pánovi netvorů a teď ji měl
získat Tom jako odměnu za splněný
úkol. Jenže ještě předtím ji ukradl zlý
čaroděj Malvel a ukryl její části
po celé Avantii – a Tom teď musel
získat všech šest částí zpět. Malvel
však navíc stvořil šest zlých netvorů,
z nichž každý hlídal jeden kus. Obří
krakatice byla pouze první z nich
a bránila zlatou helmici. Zbývalo
ještě porazit pět dalších netvorů
a shromáždit pět dalších částí brnění.

A to stále nebylo všechno. Protože Malvel se zmocnil ještě něčeho jiného než zbroje. Unesl Adura, kouzelníka krále Huga, a zároveň Tomova a Elenina přítele a ochránce.

„Bojím se o Adura,“ promluvila konečně Elena.

„Právě proto musíme najít a porazit toho Drápa, ať už je to cokoli,“ řekl Tom. „Však těch šest částí zlatého brnění brzy najdeme a až tenhle úkol splníme, Adura zachráníme. Vždyť sám řekl, že jiná cesta k záchraně není!“

Šedivák vzrušeně zaštěkal a Bouřlivák pohodil krásnou hlavou.

„Malvel možná drží Adura,“ dodal ještě Tom. „Ale my pořád máme Adurovu kouzelnou mapu. Podíváme se, jestli nám neporadí, kde hledat tu nestvůru.“

Sesedli z koně a Tom vytáhl z brašny svitek pergamenu. Když ho rozbil, mapa ožila. Avantijské hory se zvedly na palec do výše a do pobřeží narážely drobné vlnky.

Tom a Elena se na sebe usmáli. Nezáleželo na tom, kolikrát ji už použili – kouzelná mapa je nikdy nepřestala fascinovat.

Výsek mapy se začal zvolna posouvat směrem dolů a pergamen ukázal krajinu položenou jižněji. Byla stále zelenější. Najednou se ze západního pobřeží na jih rozběhla svítící červená čára, prosmýkla se kolem Klikatice a zmizela v zeleném kolečku na jihovýchodě.

Elena na něj položila prst, ale hned sebou cukla a překvapeně

ruku odtáhla. Prst měla horký a vlhký.

„Asi už tuším, kam máme namířeno,“ řekl zamračeně Tom.

„Na jihovýchodě je jedno místo, kterému se říká Temná džungle. Avantané se mu vyhýbají.“

„Proč?“ zeptala se Elena.

„V Temné džungli je dusno a nebezpečno,“ odpověděl Tom.

„Přebývají v něm podivná stvoření. Rostou tam jedovaté rostliny a žijí pavouci velcí jako tvoje pěst. Slyšel jsem, že když tě nezabije vedro ani hmyz, postarají se o to všelijaká záhadná stvoření.“

Elena se otrásla.

Tom se na mapu zadíval zevrubněji. V srdci Temné džungle se cosi pohnulo. Něco se tam zalesklo a zase to zmizelo.

„Podívej,“ řekl Tom a přistrčil mapu blíž k Eleně. „Vidíš to? Ta zlatá tečka. Koukni se zblízka.“

„To je kroužková košile!“ vykřikla Elena rozrušeně. „Další díl brnění!“

Tom mapu zase sroloval. „Vzhůru do Temné džungle,“ řekl. „Není času nazbyt!“

Tom, Elena, Bouřlivák a Šedivák zamířili do vnitrozemí k řece Klikatici. Slunce je hrálo do zad a každou chvíli se jim naskytl úchvatný pohled na avantijskou krajinu, takže se chvilkami přestávali trápit přemýšlením o nebezpečném úkolu.

Cesta je zavedla do zeleného údolí. Tom znovu vytáhl mapu a přesvědčil se, jestli se neodchýlili od červené linky vedoucí k Temné džungli.

Když se do mapy díval poprvé,
zahlédl zlatou kroužkovou košili
hned u kraje pralesa. Teď však svítla
hluboko uvnitř mezi stromy.

Přesunul ji snad Malvel?

Tomovi se rozbušilo srdce.

Ví Malvel o tom, že jsou na cestě?

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.